

Full diocesà

19 de març del 2017

p5 – Comptes del Seminari Major i Menor

p6 i 7 – Testimoni d'un seminarista

Sant Josep de la Muntanya (Barcelona)

Sant Josep i el sacerdot

Un gran apòstol de les vocacions sacerdotals, el beat català Manuel Domingo i Sol, va posar, a finals del segle XIX, sant Josep com a protector de totes les seves obres, per consell del llavors bisbe de Tortosa, Benet Casamitjana. Sembla que aquest és l'inici del fet que sant Josep sigui el patró dels seminaris. Progressivament, es va anar vinculant la devoció i el culte a sant Josep amb la promoció de les vocacions sacerdotals. Però, quins nexes podem trobar entre sant Josep i el sacerdot?

En primer lloc, sant Josep va respondre que «sí» a la crida de Déu. L'exemple d'abandonament en Déu de sant Josep, en els dubtes i l'obscuritat, és important per als joves que s'estiguin pensant de servir el Senyor en el sacerdoti.

També sant Josep és un exemple d'amor que no posseeix. Josep va respectar el misteri de Maria, la va estimar sense posseir-la, i així com ell va viure una paternitat no biològica, el sacerdot és cridat a viure una paternitat semblant envers tots els seus fidels.

Per últim, la vida de sant Josep va estar subordinada a Crist, l'únic Sacerdot. La llar de Natzaret fou el seminari de Crist, sacerdot ofert per la salvació de tota la humanitat, la missió del qual és participada per tots els sacerdots del món. Prequem per les vocacions sacerdotals i la santedat i perseverança dels preveres.

«Senyor, doneu-me aigua d'aquesta: que no tingui mai més set...»

Diumenge III de Quaresma / Cicle A

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisès: «Per què ens has fet pujar d'Egipte! Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?» Moisès s'exclamà al Senyor: «Què puc fer per aquest poble? Una mica més i m'apedregaran.» El Senyor li respongué: «Passa al davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allà davant teu dalt la roca, a l'Horeb. Tu dóna un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure.» Moisès ho va fer així davant els ancians d'Israel. I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «El Senyor, és amb nosaltres o no hi és?» (17,3-7)

Salm responsorial

Tant de bo que avui sentíssim la veu del Senyor:
«No enduriu els vostres cors.»
(Salm 94)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. I l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor. Adoneu-vos bé d'això: Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.
(5,1-2.5-8)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, s'estava assegut

bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «Dóna'm aigua.» Li diu la samaritana: «Com? Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que sóc una dona samaritana?» Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: «Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada.» Ella li diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no teniu res per treure aigua. D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el seu bestiar. Sou més gran vós que no pas ell?» Jesús li respongué: «Els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna.» Li diu la dona: «Senyor, doneu-me aigua d'aquesta: que no tingui mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua del pou.» (4,5-42)

«Tu dóna un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure»

Per despertar la fe

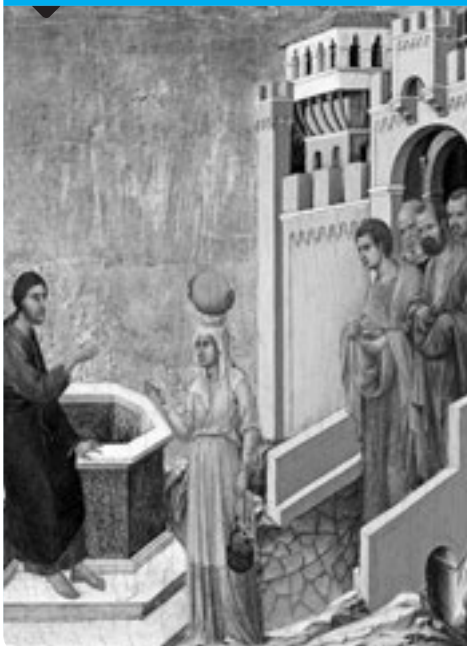
Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli d'aquest diumenge ordena els passos de l'activitat catequètica, des del primer anunci, fins a la maduració de la fe. Per tal de suscitar la fe, és Déu qui pren la iniciativa. Així se subratlla que, quan arriba la dona, troba Jesús ja esperant. El contacte entre ambdós no es dona directament a nivell de la fe. S'estableix primer un contacte humà. Jesús assenyala el potencial de la dona: donar aigua. Així, tot allò que humanament ens permet un contacte sincer amb els no creients és bàsic per a portar-los a la fe. Jesús, partint del potencial de la dona, li obre una nova perspectiva: la font de vida eterna que només Déu pot donar. Aquest pas és fonamental. No podem convidar a la fe si no som capaços de fonamentar la seva utilitat en la vida de qui creu. Per tal de fer-ho, Jesús fa adonar la dona de les mancances de la seva història.

Els creients d'avui dia, el discurs de la modernitat segons el qual tot s'hi val, el tenim tan interioritzat que a vegades se'ns fa difícil donar raó de la nostra fe. La fe neix de la presa de consciència d'un buit que només Déu pot omplir. Observem en l'evangeli que, a partir d'aquí, la dona pren la iniciativa i Jesús la va acompanyant en l'aprofundiment de la fe, fins a descobrir en Jesús «potser el Messies». Tot i això, persisteixen els seus dubtes. La confessió ferma no arriba fins al final del relat, quan «molts samaritans» se sumen a la seva confessió de la fe. D'aquí la importància de la comunitat. La fe neix d'una experiència personal de Jesús. Però per a créixer i enfortir-se necessita el resguard i el caliu de la comunitat, per a confessar junts aquell que és «el salvador del món».

La imatge

Els nostres cors estan assedegats i Jesús vol satisfer la nostra set. Tot demanant aigua a la Samaritana li desvetlla el desig de l'aigua viva que ell ens porta i que brolla per donar vida eterna. Com aquella dona, demanem a Jesús: «Senyor, doneu-nos aigua d'aquesta.» I ell, donant-nos l'Esperit Sant, vessarà en els nostres cors el seu amor.

La dona samaritana (1308-11). Duccio di Buoninsegna

Lit. hores: Setmana III

20 dilluns

—Celebració litúrgica de Sant Josep
—Santa Teòdosia, màrtir
2 Samuel 7,4-5a.12-14a.16 / Salm 88 / Romans 4,13.16-18.22. / Mateu 1,16.18-21.24a

21 dimarts

—Sant Nicolau de Flue, monjo (1417-1487)
Daniel 3,25.34-43 / Salm 24 / Mateu 18,21-35

22 dimecres

—Sant Deogràcies, bisbe (s.V)
—Santa Lea, religiosa (*384)
Deuteronomi 4,1.5-9 / Salm 147 / Mateu 5,17-19

23 dijous

—Sant Josep Oriol, prevere (1650-1702)
—Sant Victorià, màrtir (*484)
Jeremies 7,23-28 / Salm 94 / Lluc 11,14-23

24 divendres

—Sant Ròmul, màrtir (*302)
Osees 14,2-10 / Salm 80 / Marc 12,28b-34

25 dissabte

—L'Anunciació del Senyor
Isaïes 7,10-14; 8,10 / Salm 39 / Hebreus 10,4-10 / Lluc 1,26-38

26 diumenge IV de Quaresma / Cicle A

—Sant Brauli, bisbe (ss.VI-VII)
1 Samuel 16,1b.6-7.10-13a / Salm 22 / Efesis 5,8-14 / Joan 9,1-41

50è aniversari de l'Hospitalitat de Lurdes

Hospitalitat de Lurdes

El dia 5 de març l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes del bisbat de Solsona va celebrar la XXVII Assemblea anual a la capital de la diòcesi.

L'assistència fou d'unes 150 persones, vingudes de tot el bisbat, que van trobar-se a la Sala Polivalent, on els esperaven els voluntaris i voluntàries de Solsona, els quals havien preparat un esmorzar.

Tot seguit, celebraren l'assemblea amb la lectura de l'acta de l'any anterior, el repàs de tots els actes celebrats l'any 2016, informació de tot el que hi ha previst per a l'any 2017, estat de comptes i la tria del poble o ciutat que acollirà l'assemblea l'any vinent. Va sortir voluntària la paròquia de Sant Llorenç de Morunys.

També s'animà a tothom a assistir al pelegrinatge d'aquest mes de juny i així poder celebrar el 50è aniversari; els dies seran del 17 al 21 de juny.

L'assemblea acabà amb la xerrada del consiliari de l'Hospitalitat, Mn. Lluís Ruiz, que explicà el lema d'aquest any «El Senyor ha fet en mi meravelles» a través del Magnificat, acompanyat per unes imatges audiovisuals.

Acabada la xerrada, tot el grup es va dirigir a la catedral per celebrar la santa missa, concelebrant el senyor bisbe, Mn. Lluís Ruiz i altres sacerdots. Les ofrenes foren portades per fidels de l'Hospitalitat. També es van recordar els difunts de l'Hospitalitat que ens han deixat durant aquest últim any.

Després de la celebració de l'eucaristia, els participants varen tornar a la Sala Polivalent, on gaudiren d'un bon dinar de celebració i, tot seguit, de la Banda de Música de Cardona, que els delectà amb un bonic concert de variades peces

Pelegrinatge a la Cova de Sant Ignasi i a Món Sant Benet

El dia 22 d'abril tindrà lloc un pelegrinatge diocesà d'un dia a la Cova de Sant Ignasi de Manresa i a Món Sant Benet.

L'horari previst és el següent:

- A les 10.30 h, visita a la Cova de Sant Ignasi, xerrada sobre el sant i eucaristia al santuari.
- Dinar al restaurant La Fonda de Món Sant Benet.
- Visita al monestir benedictí medieval amb un guia, descobrint tots els seus racons i les històries que s'hi amaguen; es tracta d'un dels conjunts monàstics més ben conservats de Catalunya.

El preu del pelegrinatge és de 30 € i el termini per a apuntar-s'hi acaba el dia 7 d'abril.

Per a inscripcions: 973 48 06 19 (Encarna); 609 96 54 50 (Cesca); pelegrinatges@bisbatsolsona.cat.

Dia del Seminari 2017: necessitem el vostre suport

Aquest diumenge celebrem el dia del Seminari. Aquest curs 2016-2017, tenim un seminarista major al Seminari Major, intern a Barcelona, i un altre al Seminari Menor en Família.

A continuació, veureu els comptes del Seminari, corresponents al curs 2015-2016. Veureu que el curs passat vam acabar amb un dèficit de 6.572,15€. Aquest resultat s'ha pogut assumir amb les col·lectes del dia del Seminari dels últims anys.

Per tant, ens cal l'ajuda i els donatius de tothom per poder tirar endavant aquest projecte vocacional tan necessari per a la nostra diòcesi.

En aquests temps on el nombre de capellans va disminuint i les necessitats d'evangelització són cada cop majors, davant la societat d'avui dia, us demanem sigueu generosos en la col·lecta d'aquest diumenge per continuar acompanyant i promovent la vocació sacerdotal.

Sabeu també que, a banda de les col·lectes parroquials d'aquest cap de setmana, podeu continuar donant suport a les vocacions i a la vostra parròquia, no només econòmicament sinó també amb la vostra pregària i col·laboració.

Gràcies per endavant!

Comptes del Seminari Major i Menor curs 2015-16 (des de 01-09-15 a 31-08-16)

DESPESES

1) Funcionament	5.142,09 +
2) Seminari Menor	18.119,50 +
Transports.....	473,10
Convivències del Seminari a Solsona.....	6.000,71
Cost formació seminarista a Barcelona.....	10.804,19
Ajuda Econòmica a un seminarista	450,00
Participació en activitats pastorals.....	391,50
3) Seminari Major	19.329,85 +
Aportació manteniment Seminari Major	5.523,12
Cost formació seminaristes a Barcelona.....	11.510,12
Transports.....	366,61
Ajuda Econòmica als seminaristes.....	750,00
Participació en activitats pastorals.....	1.180,00
Total despeses.....	42.591,44

INGRESSOS

1) Fundacions	19.221,95 +
2) Donatius/Aportacions	16.638,61 +
Pares de seminaristes	1.839,27
Col·lecta dia del Seminari.....	14.534,34
Altres donatius.....	265,00
3) Rendiments financers.....	158,73 +
Total ingressos	36.019,29

Resultat curs 2015-2016

Dèficit de - 6.572,15

Testimoni d'un seminarista: la vida al seminari

Lluís Vidal i Boixeda, seminarista del bisbat de Vic

Quan parlo amb els amics o gent que conec, sempre acaba sortint alguna pregunta sobre quina vida portem al seminari, a què ens dediquem principalment, què estudiem, quin horari tenim... Les preguntes són molt variades, però em sembla que totes reflecteixen la curiositat per una vida o més aviat per una opció radical de vida que no és habitual, que no és de moda. Com que aquest és el meu primer any al seminari, crec que estic en bona disposició per a poder explicar allò que més sorprèn, perquè també m'ha sorprès a mi, o allò que, en general, no se sap, perquè jo fins fa ben poc tampoc no ho sabia.

Quants seminaris hi ha Catalunya?

El primer punt important és saber que a Catalunya ara mateix hi ha pròpiament tres seminaris: el de Barcelona (també hi viuen els de Sant Feliu de Llobregat), el de Terrassa i el Seminari Interdiocesà, que és on vivim els seminaristes de la resta de diòcesis de Catalunya. En aquests moments vivim 22 seminaristes al nostre seminari, dels quals tres som de Vic i un és de Solsona. El seminari és on vivim i on

ens formem per al sacerdoti, però on anem a estudiar tots els seminaristes catalans és a la Facultat de Teologia de Catalunya.

En el seminari hi ha dues figures importants, primer la del rector i la resta de formadors, que s'encarreguen de la formació més humana i intel·lectual. L'altra figura important és la del director espiritual, que s'encarrega d'atendre els seminaristes espiritualment.

Quin horari fem?

L'altra pregunta que molta gent em fa és quin horari fem. La vida al seminari comença amb el més important per a la vida de qualsevol cristià, i encara més per a un sacerdot o seminarista, que és la pregària: cada matí ens trobem a les 7:30 a la capella per resar l'ofici de lectura, les laudes i fer una estona de pregària personal. Després esmorzem i marxem cap a la facultat. Tots els seminaristes estudiem la carrera de teologia, que inclou dos anys de filosofia, que són la base, i tres de teologia. Després de classe tornem al

seminari, resem hora sexta i dinem en comunitat. Aquest és sempre un bon moment per a descansar i comentar amb els companys com han anat les classes, com va la pastoral (el servei que fem a les parròquies) o comentar l'últim resultat esportiu. A la tarda hi ha temps lliure, que dediquem principalment a estudiar. Els caps de setmana acostuem a estar bastant ocupats amb la pastoral, de manera que procurem aprofitar les estones lliures per a estudiar i fer els treballs que ens manen. Al vespre tenim mitja hora de pregària personal i la missa. Havent sopat fem activitats diverses segons el dia de la setmana; el dilluns, per exemple, tenim formació sobre el sacerdoci; el dimarts fem una vetlla de pregària o ens mirem alguna pel·lícula; el dimecres, si som suficients, juguem a futbol («*mens sana in corpore sano!*»), i el dijous el rector ens comenta alguna de les últimes catequisis del Papa.

Els caps de setmana cadascú marxa a una parròquia que té assignada, on ajuda el rector durant la missa, portant algun grup de catequesi o col·

laborant amb algun grup de joves. La formació pastoral és també molt important, perquè a més de la formació humana, acadèmica i espiritual que rebem al seminari fa falta aquest contacte amb la parròquia per tal que tota la formació no es quedi en pura teoria sinó que puguem veure com es pot aplicar.

Déu no pren res i ho dóna tot

No vull acabar aquesta explicació sobre el seminari i la nostra activitat com a seminaristes sense animar tots aquells que pensin que el Senyor els pot estar cridant a una entrega total de la seva vida: que no tinguin por. És ben cert allò que deia Benet XVI: «Déu no pren res i ho dóna tot.»

La decisió d'entrar al seminari és probablement una de les decisions més importants i més transcendents que he pres en la meua vida. Perquè entrar al seminari no és tan sols una elecció de carrera professional, un canvi de residència o un canvi d'estil de vida. Al final del camí que ara començo hi ha molt més que tot això: al final hi ha el sacerdoci.

Pàgina Web

espaisagrat.org

Sacred Space

Your daily prayer online

Aquest web està realitzat pels jesuïtes i forma part d'una comunitat de pregària a nivell mundial. La trobem en català, castellà i també en vint-i-dues llengües més.

El web presenta un text per meditar i pensar cada setmana, com també unes pautes de recés en els temps forts de la litúrgia, especialment Quaresma i Advent.

El més significatiu és que ofereix un guió per a fer oració diàriament, que segueix les següents pautes:

1. Presència de Déu.
2. Llibertat de tot allò que ens esclavitza.
3. Lectura de la Paraula de Déu (habitualment és l'evangeli propi de cada dia) i amb la possibilitat de llegir-ne un comentari.
4. Una proposta de conversa amb el Senyor.
5. Conclusió amb el Glòria.

Nou itinerari formatiu per a nous sacerdots

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui és el dia del Seminari. Un any més, posem la nostra mirada en la institució que forma els futurs sacerdots. És també un dia per a demanar al Senyor més vocacions al sacerdoci i per a col·laborar econòmicament en llur formació.

Us faig saber que, enguany, la Congregació per al Clergat ha publicat uns nous criteris per a la formació dels seminaristes i dels preveres. Es tracta del document «El do de la vocació presbiteral». Malgrat no estar pensat per a tots els fidels, conté una pàgina en la qual podem adonar-nos que, com us he dit en altres ocasions, cal una nova formació del clergat per a passar d'una pastoral de manteniment a una pastoral evangelitzadora. La introducció del document descriu «el procés formatiu dels sacerdots, des dels anys del seminari, a partir de quatre notes característiques [...]: única, integral, comunitària i missionera». Us comento les dues notes més rellevants en el moment eclesial que vivim.

Aquesta formació ha de ser «única» perquè s'inscriu en el conjunt del camí cristià del futur sacerdot. Aquest camí comença en la família i en la pròpia comunitat parroquial. Té inici en el baptisme i creix en el procés de la resta dels sacraments de la iniciació cristiana. Tenim, a més, el Seminari Menor en Família per a ajudar les famílies i comunitats a descobrir llavors de la crida al sacerdoci en alguns dels seus adolescents.

Com que la formació dels seminaristes és única, si les famílies i les parròquies transmeten la fe, Déu podrà fer arribar la seva crida als qui ell ha escollit. Estic convençut que sortirem de la crisi vocacional quan les «noves comunitats parroquials» integren un bon nombre de famílies cristianes.

Aquesta formació és «missionera» perquè la preparació dels futurs preveres «té com a finalitat la participació en

l'única missió confiada per Crist a la seva Església: l'evangelització». Per això, diu el document que «cal que els seminaris puguin formar deixebles i missioners "enamorats" del Mestre, pastors "amb olor d'ovella", que visquin enmig del ramat per a servir-lo i portar-li la misericòrdia de Déu».

L'Església demana, doncs, que els mossens no siguin ni grans intel·lectuals, ni especialistes de la litúrgia, ni experts en ciències socials, sinó deixebles missioners. Per això, es proposen quatre etapes formatives: propedèutica, discipular, configurativa i pastoral. S'estableixen totes com a obligatòries i es fixen els objectius integrals per a cada etapa. De fet, s'afirma que així «es vol ressaltar que l'àmbit intel·lectual, que preveu l'estudi de la filosofia i la teologia, no és l'únic criteri que s'ha de tenir en compte a l'hora d'avaluar el procés realitzat pel seminarista i els progressos aconseguits en cada etapa formativa».

Preguem pels nostres seminaristes i perquè els nostres seminaris, seguint aquest nou document, formin els nous pastors que necessitem!

